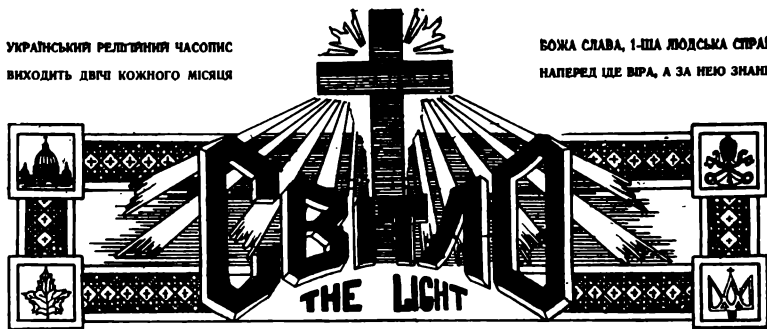

20-го Січня, 1944 The Light, Mundare, Alberta, Canada. Pk Vn. Ч. (137). 2.

3 ЦЕРКОВНОЇ НИВИ

Рим чи Москва

За премером Північної Африки Сматосом подають, що під час наради в Тегерані мав Чорчін подавати думку, щоб деякі рішення тієї наради подати до відома папи. Папа — склав Сталіна поважно. "Папа? А скільки він має дивизій?"

Відповідь Сталіна пригадує нам голосу історичну подію. Коли цар Неполесон стояв на вершці своєї слави, папа Пій VII наложив бач на нього клятву за несправедливе відношення до Католицької Церкви.

"Що, чи він думає собі, що світ вернувся тиснуть літ назад?" сказав цар до одного з своїх приятелів. "Чи він може припускати, що зброя випаде з рук моїх воїнків?"

Два роки пізніше вертався Неполесон зі своїми 3-їм Москви. А два тогочасні історики написали, що "голод і холод витискали воїнків зброєю з рук, і вона випадала з рук наших неспадкоємців... воїнків, що не мали сили піднести її з землі, лишили її в снігу."

Як засвідчає історія, то дивізії воїнків це є найбільшою слямою.

Не виглядає тепер, щоб папа — крім подання воговора між загальними моральними засадами, до тогожовказу й провілника в територіях воєнних чинах — задумував робити щось інше ніж кроки в тім напрямі. Та одне в тім певне: Якщо державні керівники не підуть за папськими вказівками й не опруть своєї дальшої воєнної й мирової діяльності на поданих папою засадах, незабаром буде знову війна. І навіть усі дивізії всіх армій у світі не зможуть відвернути її.

Фізична сила не становить перешкоди. Тільки моральне право, справедливості може замирити світ. Щоправда, справжнього мира не можна створити сьогодні "без вжиття сили й саме його використання німає зазначеної мир сил" — як казав папа в своїй різдвяній промові, — але діє має вжиття сили, "якщо воно має бути морально добре, чаше ми на меті захопну й оборо-

ПРАВДИВА Й ФАЛЬШИВА НАУКА З життєвої філософії

Хто хоче зробити добру роботу для Церкви, держави й рідної нації, повинен горіти за науки й здобувати щораз ширше знання.

1. Наука — це дуже корисна, бо подає нам пізнання або висвітлення рідних явищ і речей із їхніх причин. Хто займається наукою, той пізнає щораз краще правду, бо наука це — шукання й пізнання правди.

Та — на жаль — багато людей займається наукою не для пізнання правди, але з похоти оцей і тіла та й пустої гордості. Це певне, що дуже вчені люди не завжди просвічені світлом правди. Мають науку, не мають правди. А це тому, бо крім правдивої науки є ще в світі й — фальшива наука.

2. Наука — добра річ, але не найліпша. Не найліпша. Вища від науки — правда. Правда — це початок, середина й кінець усієї науки. Наука, що не підчинялася б правді, була б оманю й несправдою.

В світі завжди були й досі є такі незрушні правди, що повинні бути для науки — святі. І той, хто займається наукою, не повинен ніколи порушувати правди. Бо що це за наука, що ми від неї невидимо правди, а вона приносить нам брехню?... Така наука, як казав один письменник, стала неспільницею; можна продати її й купити — вона мусть погонтити на все, що їй тільки накинє її жорстокий владар, хоча б це навіть і дуже приносило б. Наказувати, наприклад, могутні владари писати, що нема Бога ні души — й фальшива наука так навчила. Що одна рука має пиятувати, а друга бути для неї слугою — й фальшива наука того навчала. Що для кращої долі людства треба боротьби клас, світової революції, диктатури пролетаріату, що комунізм — добра система — й фальшива наука таке проповідує. Що Галіччина, а навіть уся українська земля "історично" належить до комунізму й іншому, тільки не українському народові, що Шевченко був комуніст, а Хмельницький — козацький патріот — й фальшива наука так і доказуватиме, що воно так справді було...

3. І в тім нема нічого дивного. Це загально відома річ, що навіть найбільшу нісенітницю можна вбрати в науковій фразі й вона звучатиме "історично правдиво", науково — й завжди знайдуться такі люди, що приймуть її за правду й шануватимуть.

4. Тому, що наука науці не рівна — треба ставитись до правдиву науку. Знайде її той, хто любить правду.

Головні правди, що їх кожний людина в світі треба доконе пізнати, це правди про наше походження й і призначення. Це добре, а що зле. Що треба робити, а що залишити. В що треба вірити й як жити, щоб бути справжньою, щасливою людиною. Сьогодні й застало.

Непомилна вчительська тих правд є в світі тільки одна: Католицька Церква. Пізнати її науку й зробити її дороговказом в своєму приватному, родинному й державному житті — це найбільша мудрість.

Католицькі церкви й школи, книжки й часописи, організації й рідні установи — все те світлий правдивий науки. Там повинна виховуватись кожна українська дитина. Кожна людина.

Щоб пізнати правду, полюбити правду й жити по-правді. Цієї справи служить наше "Світло".

нв, а це зміщення й звіщення права. Такої години, як історія, що є повна можливостей для широкого добродішного поступу, але не менше й для шкідливих помилко й негодящих, може ще ніхто не бачив в історії людства. Ця година допомагає, настійливим голосом, щоб мирові цілі й програми були наділені найвищим почуттям "раді".

Там говорив цього року в

св'яті роковини народження Христа Царя — Його перший міністер у Ватикані, папа Пій XII. І певне, що як уважливий учитель тієї моралі, що її вчив колись сам Христос, папа має такі "дивізії", що а них може використати. Ставля і кожний інший владар.

Коли Ісуса Христа узяли були в Гетсєманії вночі перед розп'яттям, Петро витягнув меч а й вирубув узо першого євangelіста, "го плітот Христос скривав Петра. "Важкий свій меч у своє місце, бо всі, що беруть за меч, від меча гинуть." І оздоровивши чудом зраненого слугу, додав:

"Чи думаєте, що я не можу попорити свого Отця, а Він писав би Мені зараз білий як дванадцять легіонів ангелів?" Було добре, якби Сталіні відповіли би над цим глибоку застанову.

Бути одним із володарів, що виступають проти Бога й Його Помозників, "го плітот Господні вкази не те тільки, щоб "уласти в руки живого Бога" — це справді незавидна доля.

Муж, що шукав тривкої сили, не в воєнних воях, але життям Боги знавде.

Ставля бачив уже під час цієї війни багато св'ятин. Ми надіємось, що він побачить іще більше.

Рим має свої "дивізії", Москва має свої; за чим піде світ? Хто виграє останній біт?

Ми знаємо. Ми певні.

Католицька осередина в Оттаві

Рішенням католицького єпископату в Канаді створено в Оттаві — Єпископський Секретаріат. Ця центральна буде займатись різними католицькими, а також крайовими суспільними справами. Вона подібно до "Нешикет Кеталк Вел Фер Коиференс" у Вашингтоні й буде діяти в імені всього Католицького Єпископату в Канаді.

Канадіан Вільям займунув уже для франко-католицької групи секретаря — о. прелата Павла Бернє, свого дотеперішнього канцлера. Незабаром буде призначений також другий секретар для англійсько-католицької групи.

ЗА УКРАЇНСЬКУ ІНТЕЛІГЕНЦІЮ

ЧОТИРИ ПРИКМЕТІ УКРАЇНСЬКОГО ІНТЕЛІГЕНТА

Інтелегенція в паролі

Це певне, що кожна українська паролія в Канаді й Америці тішиться, як між своїми членами має своїх рідних, добрих інтелегентів. Як їм інтелегентів — це наші постійні промови й представники, що до цих у всіх головніших справах звертаються з довірою очі всієї громади. Вони покілими високої школи, мають незалежні становища й тішуться всім впливовими людьми, а це дає їм спротиву зробити багато добра для себе. Церква й свого українського народу. Така наша інтелегенція — це наші великі скарби. Наша дорожнеча. Це певний знак нашого зросту й розвитку в новій батьківщині.

Необхідні прикмети

Та щоб не тільки деякі, але всі наші інтелегенти кожний потіюху й окрасою українського народу на всім американським континенті, то кожний із них — учитель чи лікар, адвокат чи інженер, редактор чи посол — повинен необхідно визначити частину на прикмету, що кожного нашого інтелегента роблять людиною високої вартості.

Велике знання

Перша прикмета, що нею повинен визначити кожний український інтелегент це — велике знання. Нам треба визначити людей, що могли б своєю наукою послужити своєму народові, а одночасно розбудити увагу до себе самих і до нас усіх у провідних спілгалових неукраїнського походження. Щоб ті люди не дивилися на українців, як на якусь нічку породу, але щоб сполукати високою наукою й культурністю наших інтелегентів мусили швидко ті самі, а через неї й уся нашу націю. Нам треба багато вченої інтелегенції, щоб могла вести нашу суспільність до щораз кращого розвитку, а одночасно була способом найвищої становниці в канадських і американських урядах. Бо як дійсні громадяни ми їм повинні бути.

Українська мова

Другою прикметою нашої інтелегенції в Канаді й Америці повинно бути добре — плекання рідної української мови. Щоб усі знали її й говорили нею завжди до кожного українця, в головно в своїй часті, до своїх дітей і всієї рідни.

Хто не знає й не живе в своєму рідному оточенні постійно своєю рідною мовою, той уже звернувся в сторону мовного опору. Покинувши мову вітер навіє. Зійшов на покину дорогу національного вихародження. Не перший крок на шляху національного вихародження це — звикнення рідної мови в своєму рідному житті й народній праці. Де наші люди не мають

жодної свідомості й любові, щоб у своєму кружкові плекати свою рідну мову, там уже — як каже пісня — "червона каліна похилилася". Та й українці, що в своїй часті й національним оточенні не живуть українською мовою, можуть бути навіть ширим — приятелями української нації, але вони не будуть добрим — дітьми України. Тому за всяку ціну — нехай між українською інтелегенцією ж и в, то й рідною мовою. Щоб самі викликають і в нас в свою заголову двали добрий приклад. Дово ми хотіли міг докоряти українським інтелегентами словами Шевченка: "І всі мови словинської скарби. Візьму свою і дам їй дасть Біг...". А щоб так не було — треба звернутися до рідної мови ширим серцем.

Народня праця

Третьою прикметою українського інтелегента — професійна повинна бути — народня праця. Це добре, що наші інтелегенти-професіонали пильнують добре справ свого принального звания, але це було б але, якщо знає інтелегенція стояла б осторонь нашого суспільного, національного життя так, наче б це зовсім їй не торкалося, було їм чуже. І кожного українського інтелегента — професіонала мусить пекти в серці жар, щоб у вілну годину від шодоєної праці ставати плече в плече з усіма ширим українським патріотами до спільної роботи на українській лані, на національній фронті. Чи це було б але, якщо для добра Канади й Америки, чи рідної української нації, яке українська інтелегенція дає руку в руку з усяю українською суспільністю. Всі враз для загального добра. Щоб була, в національній роботі повинні наші вчені інтелегенти бути вчителями й висококультурним провідниками української нації. Щоб ачать і ведуть. Щоб працюють і жертвують.

Релігійне життя

Четвертою й найкращою прикметою кожного українського інтелегента: повинна бути — релігія. Релігійна свідомість і життя.

Релігія дає інтелегенту ставлення до життя. Глибоке переконання. Вірність засадам. Пир, чоролі Епіру, двіра Кінея, одного з своїх довірених людей, до сенатора Фабріка, щоб відлучили його. Після повороту довіри завваж, "Чта не, легше звернутися сонце й його дороги, ніж Фабріка з його черноті".

Немає сіль похвали для чесного релігійного українського інтелегента і на чий певності в чесності й мові завваж, будувати, як не такого інтелегента, що його поіння про честь і характер освоюється не на змігнаних мудрованнях, короткозорих світоглядях, тільки на законах вічного, незмінного Бога?

У скрутих хвилинах життя, шодоєної релігії дає силу до витривалості. Ось приклад.

Наполеон робить відворот з під гориючої Москви. Жаліва хуртовина дошкуча смертельно втомленим воїкам; що ледає волочати ноги за собою. Тільки жамі змусяють воїки на піднятих дорогах. Короткий відпочинок. Темні ніч окутте проникливою мрякою тих небагато, що остали ще в живих. Наполеон бродить між сніжним полем, що білим рідком прикрило на віки стіли кицьських мужиків... Ал дивяніс — промій якогось світла блищить у темряві. На приказ цесаря адютант біжить до шатра подивитися, що там діється, повертається й каже: "Пане, полковник Друтє чуває в шатрі; він правдою й молившись". При наближенні нагоді замінював його цисар генералом та зложив його поядку за те, що він у ту годину не встигав іти до шатра по силу духа. "Іане", підловив генерал, "я боюся не голаду, ні смерті, я боюся тільки Бога: ось у цьому крмється вся моя сила".

В цьому вся моя сила! Українська інтелегенція, чи в тебе є та сила, що пмове з релігією?

Релігія дає інтелегенту внутрішній спокій, рівновагу духа та правду радості душі. Часом здається, що наші інтелегенти не мають такої легетичної товариш і справді шасиві. Чи це правда, щоб наша душа, що відлучилася від Бога, могла бути правдою шасива? В житті стрічаємо людей, що багаті, здорові, на високих становищах та одиак нещасливі. Чому? Чого недає їм у житті? — Релігія.

Великий композитор Шопен, що стратив був свою полюблену, в "20-го" вихародження, вихародження товаришів, ласкав хворий. Його відвідав товариш шкільних часів, тепер священник. За вливною сів своєю давнього приятеля Шопен навіверува й в розсловах в очях, поділувавши стрест, звичайні визнання, що "Тепер я самому джердї щастливості". Вернулось до нього щасття, бо він вернувся до релігії.

Релігія дає потіху в годині смутку. І інтелегенція переживає сумні хвилини. Терпіня не має забороного вступу і в інші хат. Неудуги й напасти, а в ді й смертні випадки дорогих осіб давають серце й інтелегенту. Де знайти потіху в годині проби? Там, де шукає ті Боги повороту довіри на острові Олені, як злетів із висоти сар до шасття: в релігії. Бо з звичайно так буває, як сказав колись славний поет Гете, що релігійність є капіталом згродження у часі миру, а відстоєння жові, Терпіня змусяємо в часі ударів до життя.

Чи всі українські інтелегенти мають цей капітал?

Зак в середовищі лідрів вирнушад до бою, гострим мечем до стовпа церкви. Що хотіли вони цим зазначити?

Чи? Це: "Я уповою на себе, але також уповою на Бога". Такого інцарства треба в українській нації. Що мало б відату й силу духа. Ту силу, що черпає б її з уповою на Бога. Що виростає на фундаменті релігії.

Так говорив американський інтелегент Келлі й Кулак: "Наша не треба більше розумової сили, а нам треба більше духовної сили. Нам не треба більше звания, а нам треба більше характеру. Нам не треба більше законів, а нам треба більше віри".

Так вірити й про це головне ставати повинна наша рога нам українська інтелегенція в Канаді й Америці. Тоді вона сповнить наказ самого божественого Спасителя, що найбільше шасиві: "Ісус Христос: «Шукайте перше Боже царство й його правди, а все інше доладється вам» (Мат. 6, 13). А це сповнитим, то задовільна мудрість і слава, що найбільше шасиві".

Що? Чиньтє Божа, Католіцька Церква. І якщо наші інтелегенти в Канаді й Америці стануть її ширим, практикуючим членами, то — при своїй глибокій науці й діяльній патріотичній засадові, своїм в Бога й найкращим українцям на аську й шире призначення: Український інтелегент — слава!

ЗА ЦЕРКОВНУ ОДИР

Із Провсвещенню Крм Авроз Сенішн, ЧСВВ, візьме участь в 8-денних богослужіннях, що вправлятимуться в Вашингтоні, в церкві Непорочного Зачаття, в церковну одиру і світі. Кожен день цей 8-денний молитви мати не особне намір. Для 18-їчня божественого вихародження, описує до одного стада: 19-го в "поворот скінах незвідання"; 20-го за "підняття англікан А. Апостольської Столиці"; 21-го "шлюб лютеран й інші протестанти континентальної Європи вернулись до церкви"; 22-го вихародження в Америці стали одне в адути в катедрі Петра"; 23-го "шлюб у латері католики вернулись до св. тая"; 24-го за "навернення життя"; 25-го за "місцне добуття світу для Христа".

Щоб бути, Авроз відправити службу Богу св. Івана Золотоустого й вихародження промовляти про "Церковну Одирість" 24-ї сїчня.

Всіх читачів "Світла" просимо, щоб і в цих назначених днях і кожного дня своєю молитвою в церковну одиру уся країна, в головно да те, щоб усі українці на всім землі обєдналися в одній, святій Католіцькій Церкві та щоб у нас шодо віри було тільки "один стадо й один пастир", як, як то бо жамі Христос.

Ювілейний Альманах

Заходом Всех, о. І. Шпикт-ковського паролія Прев. Ехарісті в Вінніпегу, в 25 річницю свого існування, видала "Ювілейний Альманах". В цій гарній ілюстрованій збірці є пошторі паролія і до шодоєної пароліюхальних товаришів, в також 63 микни. Кожна паролія повинна оглянути кожну Альманаха. Адреса о. паролія: Rev. I. Shpytkovsky 369 Chalmers Ave. Win., Man.

ВІРА І ЗНАЙНЯ

ДІТЯТИНА І ВИДІЛАННЯ

1. П. Чи можна старих людей віддавати до дому для слас боуни?

1. В. Ще на Синайській горі сказав Бог виразно: "Шлюб свого батька й своєї матері, що їх батьків треба шанувати й заходити з любов'ю аж до смерті. Хто має коло себе старого батька-матір чи діда-бабу, повинен старітися про те, щоб вони мали добру приміщення й харч, потрібні їм в час неуги, а головно св. тайни, щоб могли спокійно дожити свого віку й спасти свою душу. Хто так дбає про старців, той поведеться й справді по-людськи, по-католицьки".

Віддавати старих людей до дому для слабомисних тільки тому, що вони старі, не візь по. Хто не міг би сам опікуватися своїми старшими предками, повинен примістити їх у інших своїх іривних, а як їх не було б, то в чужих людях, або в примісті старців, що ним опікуються нпр. сестри-диакни не годяться випикати старих людей із дому, щоб тільки позбутися клопоту.

2. П. Є в світі багато людей, що добре живуть собі, хоч не бувають хрищені; чи не могли б обходитися без хрищення й усі інші люди?

2. В. Це правда, що в світі є багато таких людей, що ще не пізнали Христового віри й тому не христять своїх дітей ні самі не просять св. тайни хрищення; вони мають свою велику метку й живуть собі в достатках так, що навіть деякі хрищені люди зазвидують їм легкого життя. Але так буде тільки до смерті. Коли закінчаться їхні життя на землі, тоді вони побачать, що вони дуже нещасливі, бо як нехрищені, вони не зможуть ніколи дістатися до неба, а без неба хто може бути щасливий?

Про хрищення треба знати, що з установи самого Ісуса Христа ця св. тайна є кожною людині конечно потрібна до спасення. Ісус Христос сказав виразно: "Коли хто не віродитися з води й св. Духа, то не ввійде до Божого Царства".

Апостолам дав Ісус урочистий наказ: "Ідіть і вчіть усі народи й христіть їх в ім'я Отця й Сина й Святого Духа". (Мат. 28, 19). "Хто увірне у Христа, буде спасений, хто ж не увірне, буде осуджений". (Мат. 16, 17).

Кожна людина приходить на світ із первородним гріхом; бо що з дедовирином гріхом не можна ніколи дістатися до неба, то треба христити, прийняти св. тайну хрищення, що якраз було установлено для очищення душі з первородного гріха. Коли св. тайну хрищення приймає старша людина, то її, крім первородного гріха, відпускає також і всі інші особисті гріхи, спомені від часу приходу до живиння розуму. Треба тільки тих гріхів тоді ширі записати.

В справі св. хрищення не можна хитатися й думати христити чи не христити, бо хрищення наказав в ім'я самого Христового і тут ніякі винятки не виправдують не поможуть. Чи мале, чи старе — кожне має бути хрищене. Хто хоче бути спасений, мусить бути хрищений і вважати, а в надзвичайних випадках хрищенням бажання чи крові.

3. П. Навіщо священники вигадали шлюб? Де буде шлюб, там і без шлюбу буде шлюбне життя...

3. В. Це неправда, що священники вигадали шлюб. Шлюб був уже й тоді, коли ще не було ні одного священника на землі. Слово "шлюб" походить від "шлюбувати", це значить пририкати, обіцяти, шлюбувати. Це означає, що вони вступають у дружній став, прирікають, обіцяють собі обопільно, що будуть в тім подружжі вірно й нерозлучно жити аж до смерті; і від такого приречення, шлюбна плішка називається шлюбним. Це означає, що така завага дозволу на подружжя мусить бути при кожному подружжі, бо без такої зго-

ди не було б ніякого подружжя на землі, то ясно, що той "шлюб", що обопільна згода на подружжя життя мусила бути вже-раю, де було перше закінчення подружжя. Чому ж отже говоримо, що то священники винайшли шлюб? Шлюб є від Того, від кого є саме подружжя — від самого Бога.

Але в світі люди людям не вірні. Деколи срава шлюбів деяких подружжів могла б стати невинною через якісь помилки, а іншим разом такі подружжя — чоловік, чи жінка — могли б навіть навівми говорити, що їх шлюб неважкий. Та що з того було б шкода, для них, а особливо для дітей, то свята Христова Церква має постановити, що кожний шлюб католиків має відбуватися перед католицьким священником — парохом і при двох свідках; інакше шлюб буде неважкий. Сам шлюб отже установив Бог тоді, як у розуму ставив подружжя, а описав Католицька Церква, що докладається означати, як то треба брати шлюб, як складати шлюбну завагу, щоб той шлюб, те католицьке подружжя було певне й важке.

Такі Католицька Церква від Ісуса Христа.

Щодо того, що якесь пара людей могло б і без шлюбу жити шлюбно, як будуть ширі любитися, то це може тільки так здаватися. Бо як можуть бути шлюбні такі нешлюбні католики, як вони раз-у-раз відчаються, що вони так-таки зневажали Бога, що не мають Божої ласки, що вони нечесні? Як можуть бути шлюбні такі нешлюбні люди, як їх оминають чесні люди, не хочуть навіть стрітись із ними й сторонитися від них, як від заражених? Як може бути шлюбна така нешлюбна пара католиків, як вона не може без шлюбу приймати св. тайни й належати до дійсних членів паролії? Як можуть бути шлюбні така група пар, що живе цілі роки в нечестності й як вони буде поправні, без розкаяння, буде пропаша навіки? Шлюб бути шлюбним, то не вискарить мати гроші й тілесні розкоші, але це треба мати чисте сумління, спокій душі й Божу ласку; а нешлюбні люди то не мають, тому й ко-

ди не мають правдивого шлюбного.

Такі люди й правдивої любові не мають. Бо любові кожен має значить бажати когось правдивого добра й придиляти йому, а чужі, а чужі, розпусних людей — то правдиве шлюб? Правдива любов і правдиве шлюб мусить бути злучені з Богом, а що душі нешлюбної пара відлучені від Бога через великий гріх, що така пара не може бути шлюбна — ні в цій житті, ні в наступній. Такі люди — кривим нещасливі.

Іх може зробити щасливими одне: шире покаяння.

І це певне, що як двоє католиків хоче жити подружжям шлюбно, то вони повинні прийти до священника про шлюб, бо в них не святая любов, але пристрасть, розкіш зводять їх до спільного життя. Як є це минетись, тоді, нічим не зв'язані, розходяться з а та й і нехай шлюбні подружжя шлюбні шлюбом, а потім вірно любовно вдержувати його нерозривно аж до самої смерті.

4. П. Чи це не гріх віддавати зміж дітей до дому поправ?

4. В. Кожну дитину, що Бог дав батькам, треба прийняти з любов'ю, а описав старітися усіма силами, щоб виховати її за проводом Христової Католицької Церкви на реаліі, побожну людину, яка має бажати Бога і людей.

Якщо щодня не роблять батьки, бо помирляють, або самі не живуть релігійно, то не повинні зробити хресні батьки дитини, куди, бо їх на те й покличуть. Церква, що вони вступають у той гріб місце шлюбна — матері.

Та вваж часом така дитина, що зупиняється між злими товаришами й не хоче поправитися, хоч батьки ширі бажать їй старітися. Коли вже нема ніякої надії, то можна й треба такі непослушну дитину віддати до доброго поправного дому, щоб там хоч чужі люди привели дитину до опам'ятання. Як є такі католицькі діти, то треба несправних дітей віддати туди, то можна й Навпаки, треба віддавати дітей на те, щоб вони поправлялися й не грішали.

Православ'я й Католицтво

ЗАКИДИ ПРОТИ ПАПІСТВА

У збірці закидів, що їх часто видають наші православні брати проти папства, знаходимо також і цей: між папаними великими грішниками, розбійниками, розпусниками, що їх виставляють згадати йме: на таких папів, як: Іван XI, XII, Бенедикт IX, і Олександр VII. І хіба ж таких людей Ісус Христос зробить своїми наслідниками? — питають православні. Дехто з них згадує навіть і папу-жінку, папу-шавану, що мала родити Католицькою Церквою 855 року.

Про папу-жінку

На цей закид нікому відповісти з кінця. Отже найперше справа пап-жінки, що згадує Ісуса й коротка: ніко-

ди жінка не була папою. Оповідання про папу — це чиста вигадка, казка, що про неї згадка перших раз зустрічається аж у 13 віці. Годі певне ставити на це, що св. Ісус Христос, що він дожив до 1053 року до Михайла, царгородського патріарха; іши знову вказують не середньовічну старину, що висмівала великий вплив одної тосканської папи — магіатки Теодори й її діда до неба, а 9 сторіччя з цього приводу говорили то-

ді, що в Римі родить не папа, а жінка, а далі зродилась вигадка, що навіть папою була жінка. Ще інші дошукуються причини в негідній житті папи Івана XII.

Вигадку про папу була дуже широкій поширилася в 14 й 15 віці й у безкритичних часах знаходила віру; та вже від часів папи П'є II (1458-1464), уважніше думаючи люди стали рішуче відкидати її, як зовсім певну вигадку без історичної вартості.

Пізнішими часами на оповідання про папу звернули пильну увагу в своїх дослідках голов'ю протестантські історикни й у висліді одрозділюючи зарахувавши його до середньовічних казок. (Пор. Bayle, Bénédict, Blendel, Bury, Bochart, Cave, Chamier, Casaubon, Dumoulin, Gibbon, Geseler, Leibnitz, Mosheim, Ne-

ander, De Thou, Dollinger).

Сьогодні стару байку про папу можна стрінути ще хіба тільки в безкритичних популярних виданнях сектантів, що послугуються нею в боротьбі з Католицькою Церквою.

Що оповідають про папу не має історичних основ і тому не варте й найменшої віри, на те наведемо тут декілька доказів.

1. — Хоч цей такий замітний факт про папу-жінку має статись у 9 столітті після смерті Льва V. (858), але перший вибором папи Бенедикта III. (855 — 858), то однак про нього не згадує ні один історик чи літописець від 10 — 13 століття, отже через 400 довших літ. Першу згадку знаходимо в "Житті" папи Бурбоносського (+ 1261). (Продовження на стр. 5-й)

Боже Слово

Біблія Нового Заповіту

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ІСУСА ХРИСТА ВІД МАТЕЯ

СВЯТИЙ ІВАН ХРИСТИТЕЛЬ.

Глава 3: 1-12

1. А в ті дні прийшов Іван Христитель і проповідував у іудейській пустині.
2. Він говорив: "Покайтесь, бо наближається царство неба."
3. Бо є той, що про Нього відцував пророк Ісаа якучим: "Голос, що накликає в пустині: тутуйте дорогу Господеві, рівняйте стежки Йому."
4. А той Іван носив одему з верблячої шкурки і ремінь, який повів на своїх бедрах, а за ним була йому саріа і дикий мід.
5. То й виходили до нього люди з Єрусалиму та всієї Іудеї й усієї країни над Йорданом.
6. А сповідаючи своїх гріхів приймали від нього хрещення в річці Йордані.
7. А як бачив, що й чимало

фарисей і садукей приступав до нього христися, то говорив до них: "Гроде галасний хто сказав вам, щоб ви чинили від нахлядного гніву?"
 8. Отож приносить слово їм на показання.
 9. Та не вмієте говорити між собою: Намиво за отця Авраама. Бо кому вам, що Бог може з того каменю розбудити дітей Авраамові.
 10. Вже бо й сокира приложена до коріння дерев: то й уське дерево, що не дає доброго плоду, зрубують і кинуть у огонь.
 11. Й христує вас водою, щоб як показався; та садом за мною має сякнати іди мене, що Йому я негіден носити й обути. Той же христися Духом Святим і огнем.
 12. А Ви не можете вогнем зрукувати, тож очистити своїх тіл і збере своє пшеницю в засімі, а пловою спалити негідним огнем".

ПОСНЕСЕННЯ

1. А в ті дні... Коли Ісус мав виступити відкрито, як Месія, й розпочати свою прилюдну діяльність. Сталося це в 15 році володіння царя Тиверія, коли Ісус Христос мав уже тоді 30 літ. Прийшов Іван Христитель, який двоє світів, Старого й Нового Заповіту, стоїть за Івана Христителя, що по Божому зарядженню мав увести Месію в Йору й уряд. Виконавцею пригтовування виступу Месії, заздалегідь призначений, ждав у пустині, серед молитви й похити, Божого похиту, готовий кожної хвилини явитися там, де мали збутися події. Коли Йому скінчилися 30 років, коли він був, згідно з старозавітовим установою, вступати прилюдно з наукою (І Пар. 23, 3). За Божим надхненням опустив Іван пустинню й пішов над річку Йордан, недалеко місця, де Йордан вливається до Мертвого моря. Було не місце, куди вибраний народ зколов колись до обіщаної землі, куди описав Ішов у неволі і вертався з неї, де мав об'явитися Месія. (Іс. 40, 3). Там Іван мав воду, потрібну до обряду поканиного хрещення, й там знахо-

дження слухачів, що численними караванами переплавалися у ті місці трьома бродами через Йордан, вернувшись із глибин Азії, або приходили навмисне з різних місцевин до святого Христителя, щоб побачити його похиту й похиту. Проповідував... Не тільки з огляду на великий моральний занепад суспільства, але й головно з почуття зовго надзвичайного покликання, як Пророка, що мав пригтовувати народ до прийняття Месії.
 2. Проповіді, що ними св. Предтеча пригтовував народ, заключали діи теми. Першою — була потреба похити й похити життя, як пригтовування на прихід царства Месії, що не мало бути, як думали люди, царством земного добробуту, але "небесним царством", "Божим царством", що в ньому можна взяти участь тільки через похиту й відречення від гріха, що Бог через цю зрубав у людей. І в тім св. Предтеча наслідував старих пророків. (Бут. III, 21; Єзек. 16, 61; Дан. 9, 5; Млх. 9). Потребу похити і брак пригтовування на прихід Месії представляв Іван та-

же влучно, коли натомом на слова пророка Ісаї порівнював душевний стан ізраїля з окруженими його жеродючими горами й яругами. Він казав, що годі, щоб це було всесвітньою дорогою до надлюдного царя й тому закликав до усунення всього, що перешкодило прихід Ожиданого. (Іс. 4, 3; Лук. 4, 5). — Похиту похити св. Іван живим словом, а також живим прикладом, своїм окремим ділом, вигадом. Убо й і строгий і несприятлив, як та пустиня, що з неї вийшов, був ходою картинною похити в самозречення. — Шоб проповідування похити стало успішним, Іван похитовався до іспити несприятливим обрядом поканиного хрещення. Ті, що приходили до св. Предтечі, мусіли визнавати свої провини й — для розбудження собі жалу за гріхи й поканиного хрещення, мусіли похити себе в водах Йордана. Те хрещення не було звичайним жидівським обчищенням, але покритим признанням своєї грішності й негідності до Божого царства. Через той обряд св. Іван звертає — Христитель, а все його післанням — "Івановим хрещенням". (Іс. I, 25; Мат. 21, 25). — Другою темою проповідує св. Предтеча був сам Месія. Він — великий. Своєю діяльністю більший від Івана, бо христися всіх св. Духом і огнем, ц. зн. даром св. Духа внутрішню перемінативність людей. Він палі судилом світу. Він вайде св. Духа на Бог. — Там та св. Іван Христитель пригтовує Господні дороги провіддо похити, хрещенням, що б в о прообразом християнського хрещення, а вкінці оповіщенням самого Спасителя. І не було перше засвідчення св. Івана про Ісуса. У Юдейській пустині... Шоб підкреслити її в протиставленні до Галилеї.

2. Царство неба... А не земне, хоча, що Його так у ж не викажд жидівський загаль.
7. Фарисей... Жидівська гда розповіді секта. Ревністі закону, але тільки шодо букви, без внутрішньої святости. Вони обгороджували закон по окремим історичним переданням, як і поглядами, що досколі виходили поза межі закону, псували закон і робили його неможливим до заховання. На інших накладали тягари, а самі яри не носили. Вони трогали наподию жидівську пар-

тію, були завзятими ворогами римської влади над жидівським і уважали це за Божий допуст і кару. Підбурюючи його до бунту, на чім терпіла релігія й народ. Сауауе... Сел та пророків, а жидівський черств, перейняти грецькою культурою. Вони признавали тільки закон пророків, але відкидали передачу, що відносилася до способу розуміння закону. Не признали науки історії, історичних даних, не вкоссерення тіла, тощо. Садукі зробили собі були закон дуже легким. До чужоземців владарів відносилася приязню й безсоромно клонилися перед ними за політичні владни. В народі не мали великого вахання. Та їхні представники згяхах диянілі у найбільш встановлених колах, а навіть ставили похиту частину жидівської високоті Радни. На словесність прибували за релігію боронили, раз у раз і фарисеями за політичні плавни. — Всі ті умовини мали тільки ту одну добру сторону, що розбуджували в народі тузу за Спасителем, а в кожному жиді, що прийшов до Ісуса, Ісусу волю ділення, а злом промовували шлях розширення Божого царства між поганями.

Величким вступом і введенням Спасителя в прилюдне життя була діяльність св. Івана Христителя. Христитель, як пророк Ісуса, що оповіщує Його наближення, асінність, божество й виводить Ісуса між народ. — Також і всі складові частини, що з них має повстати Ісус Христитель, вступили в діяльність св. Івана. Чимало там Старий Заповіт і його пророцтва про Месію, заступлений в особі св. Івана й у віруючих та розкаяних народі; але бачимо також Старий Заповіт у зворотної дії фарисей і садукей, що недовірливо дивляться на Предтечу, пророка Месії, та що вже тепер несуть у собі зародок ненависті до самого Ісуса; бачимо там і все грішне людство, а навіть поган, заступлене через тія, що прийняли Іванове хрещення, стають покликани до християнства. Іван ласкаво відноситься до грішників і митарів, а зинродішну жидівству грозить прокляттям і відкиданням. Так пізніше й Христос свою проповідь до нерозкаяних закінчить погрозорою лекла (Мат. 23, 3), а похитуванням грішників заявить своє милосердя. —

ПОДЯКА ЗА ЛИСТИ

З нагоди св.Християнського Народження до редакції "Світла" прибули надзвичайні листи з сердечними побажаннями від деяких наших приятелів-перекладачів. Всім Вам, Дорогі Приятелі, скажу щиро волюю за Ваші листи й побажання, а при тім простого похиту на своєму співреченні з дальшій подивавлі "Світла". І молю, щоб новонародженої християнської поблагословили своїми ласками Вас і Вашу Родину. — Христос родимлятеся.
 о. Аларій Трух, ЧСВВ.
 редактор "Світла".

3 Листа

АМЕРИКА. Слава Ісусу Христу! Хвалыня Редакції "Світла". Дуже люблю читати Ваш часопис, бо він просвічує й показує дороги до вічного життя. О, якщо такі люди були б читали добрі книжки й часописи, то поставили б за правду католицького віру, не дали б виводити різним бавдучим від фальшивих вір. Скаже неоди виступники, що Йому все одне, до якої належить віра, до якої кожді церквин, бо Бога всюди хвалить...

А це так виглядає, ніче б то Господь не ставляв усім людськой віри, що натурально людська гордість. Така людина, що каже, що кожна віра добра, подібна до такого, що не розуміється на дорожництві. Покази Йому шифлований діям, а не історично до історії, шифловано скло за кожді, чи дояра, то каже, що це все одне, бо однаково бліняться.

Фальшива віра, як фальшиві ті гроші. Як фальшивим грішним ніхто не долюбиться, так і фальшивий віри нічого не дослужиться.

Вірую в російську, право слов'янську, українську, латинську й інших сектантів церкву!
 Вірую в акропленції і обманці!
 Вірую тільки в одну, святу, соборну й апостольську Церкву, в історично до історії, Отця Папи Римського! — К.

НАСЛІДНИК КАРДІНАЛА Апостольська Столиця займувалася на місці покійного кардинала Гінслі лондонським вестиментським архієпископом Еккс. Вернарда Гріффина.

Хто має
Католицьку
Церкву за
Матір, той
має Бога
за Отця.

Католицькі Картини

Ілюстрований Долаток До „Світла”

Священні
української
милі
в
Католицькій
Церкві

Число 9.

— Мондер, Алберта, Канада —

20 січня 1944 Р.С.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ! --- СЛАВІТЕ ЄГО!

Молода дівчина, що хотіла жити любовою. Поїхала до Риму й просила папу Льва XIII, щоб дозволив їй вступити в 15 років до монастиря. Чи ви читали українську книжку про її життя?.. Це чудова книжка з гарними картинками. Називається: „Життя св. Терези від Дитинства Ісуса”. Ціна книжки \$1.25. Закажіть її в редакції „Світла” й читайте всі, що добре виліте і тити по-українськи.

Марійська Дружина Дічат у Бофало, Н. Я. Між молодими парохіянками Всес. о. І. Жук. Дружину провадять наші Сестри Службиці. Кожна наша українська дитина повинна звесняти до своєї парохіальної організації. Бо тільки так дитина буде справді — щасливо.

Наші Сестри Службиці ведуть між українськими дітьми в Канаді й Америці гарну реалізацію й народно роботу. То наша щастя, що між українським народом працюють наші рідні Сестри. Але їх надто мало. З кожної нашої родини, де є побожні дітвчата, повинна хоч одна вступити до Сестер Службиць, щоб закріпити й поширити їхню спасенну працю. Українські дітвчата, приймайте до Мондери, до Novitiaty Сестер Службиць!

Українські католицькі діти з „Рідної Школи” в Рочестер, Н. Я. Між школярами Всес. о. парох. Турул. Рідну Школу ведуть наші Сестри Службиці. Кожна наша дитина в Канаді й Америці повинна скінчити свою українську школу, щоб кожна виросла молитися, читати, писати, говорити й співати своєю рідною українською мовою. „Мово рідна, слово рідне, хто вас забуває, той у грудях не серцею, тільки каменем живе...” А як із Вашими дітьми? Нехай кончують українські діти в „Рідній Школі”!

Це католицький священник із Нью Йорку — о. Стефан Мінд, Т. І. Перше був співредактором тижневика „Америка”, тепер військовою духовником на Північному Сході-нім Океані. Був ранений, Німеччина кули не вбила його, бо відбилися від посвяченого медальки. Хто з Богом — Бог із ним!

БОЖЕ ВЕЛИКИЙ ЄДИНИЙ - ВСЮ УКРАЇНУ ХРАНИ!

ФОНД "КАТОЛИЦЬКИХ КАРТИН"

Іван Войницький, Київська, Огайо, ЗДПА.	25
П. Гринишин, Левингтон, Б.К.	25
Лев Грошайн, Боннакс, Алта.	50
Іван Меклаж, Рочфорд-Брайд, Алта.	50
Петро Новиц, Монстер, Алта.	50
Іван Янула, Вегревіл, Алта.	50
Іван і Марія Бадзь, Голден, Алта.	50
Василь Гусач, Атабаска, Алта.	50
О. І. Татарван, Дервент, Алта.	1.00
Іван Майк, Едмонтон, Алта.	1.00
Теофор Гармилон, Монстер, Алта.	1.00
Катерина Миколай, Вайла, Монтана.	1.00
Андрій П. Гай, Нескегоні, Па. ЗДПА.	1.00
Олександр Готра, Чесапік Сіті, ЗДПА.	1.00
Андрій Дидик, Вінніпег, Ман.	1.00
Дмитро Дашко, Монстер, Алта.	1.00
Томко Грецуш, Інісфорс, Алта.	1.00
Никола й Марія Бавад, Едмонтон, Алта.	1.00
Степан Пасичний, Вінніпег, Ман.	1.00
Петро Гриниш, Ту Гилс, Алта.	1.00
Дмитро Чиж, Дейлдена, Алта.	1.50
Лев Мізун, Кукувуд, Онт.	5.00

Сердечну подяку за добровільні жертви на "Католицькій картині" склавши всім жертводавцям і благословення в Бога просить для них — Редактор.

3 Листа

КАРЛОВІ, МАН. Подяка. Дорогі Отці Василіні! Прошу дозволити мені дожити в н.з.і.м. найціннішим часописі "Світло" найціннішу подяку своїм дубровникам.

Дякую панні Ганні Бізлан із Гартфорд, Конн. в Америці за дарунок. Ця панна прислала мені \$1.00 на "різдвяний дарунок" і я купила собі теплі зимові рукавички.

Дякую п. Григорієві Козькові з Ст. Майкел, Алта, за денту, що прислав мені по марачі.

Дякую панні Маріїці Шульган із Черчил, Алта, за потішачку листів.

Дякую панні Ірині Кис, що прислала мені дуже гарну можливість до Божої Матері в Лорді. Нехай Нас Усіх, Мої

Дорогі, обдарує Бог щастям, здоров'ям і довгим життям.

Ваша темна Маріяда Демичик.

Carlovie, Man.

Молода пара — Ганна Коч і Володимир Савач. Це ніколи дуже добрі діти з місцевості Сван Плейн у Саскачевані, з парохії Всех. с. М. Спрого. Ім'я віна відбулося 31 жовтня. Своїм побожним молитвам і повелінням вони давали своїм молодим ровесникам дуже гарній приклад. Від любові прокинувшись обидва в Бритиській Колонії, де п. Володимир служить при війську. Дай їм, Боже, щасливе життя! — Редакція щиро тішиться, як може

одежити добру вістку про наше українське ювенту в Канаді в Америці. Щасливу будучину українському народові може заповісти Бог і добра українська молодь, наші наші надії. Пагаймо і виконуймо цей наш дорогий квіт у реалізації і патрістичній душі, бо не наша головна справа й головний обов'язок!

Молодий католик із Нью-Йорку, четар маринирин, Іван Паверс одержав медаль за хоробрість. Тому, що сніг герой згинув, відзначення вручено матері покійного. Салдахи зворушливої хвили були також брат і сестра покійного брата-героя.

Це не генерали. Це — католицькі священники, що є духовними борцями Царя-Христа в Злучених Державах Північної Америки. В час великого національного горя вони відуть із своєї духовності дільни-воєнники, щоб зберігати в темні серці святу віру й чистоту. Нехай Бог дасть їм великий духовний успіх і щасливий поворот із слівом "мир" на устат!

О. Лоренс, військовий духовний, благословляє молодих американських солдатів-добровільців із нагоди закінчення школи в одержанні "креста". Кожен із них приймає перстень св. причасті. Цікасті ті воїни, що дують у бік із Христом у серці. Моліться за всіх воїнів, бо вони завжди в небезпеці!

Молоді американські воїни. Недалоко від закордонних війн на поле бою на швидко долає свої бачення, а тепер сповідаючи повсякденний свій патріотичний обов'язок, дують свої воєнні рани. Св. Служба Божої, що правиться для них у каліці, укладений у великій гостинності, є тільки поїзтом у теренки. Поверні їм, Ісусе, добре здоров'я!

Американський генерал Клерк по забутті Неполю прийшов до катедри. При вхіді вітається з неаполітанським єпископом.

Ніхто ще не виграв війни, кому Бог не дав перемоги. Тому всі старшини й усі воїни повинні не лише добре битися, але й добре поводитися й широкі благати Бога, щоб по ній їм — скоро й швидко закінчити цю страшну, криваву війну. А всі ми, що мовимо в завіло, молимося за своїх воїнів, щоб усі вони були здорові, відважні, а головне — побожні.

В школі Сестер Непорочного Зачаття в Джамеїці, в тойоршині, є небагато дітей — 10 пар школярів-бізнесю-ків. А що всі ці католицькі школярі — які діти, то засвідчує ця картина. Нехай Бог поблагословить їх на шкільну долю! Діти — це не вір, наш найдорожчий скарб. Чи міль хто з українців мати таке серце, що не хотів би прийняти від Бога всіх дітей і не бода би про їхню якість-раше викладав?.. Родина без дітей — це наша безбачучість. У нас нехай буде гасло: Всі діти, що Бог дав, й кожне старанно виховані в релігійні й патріотичні душі!

ГРИМСЕ, ОНТ. Христини. Н. Ісидо, 5 грудня, Віпр. о. Ігумені Н. Когут охрестив Наталію Бзеїн, новонароджену дитину Альона Бзеїн і Василіни з дому Процини. Христини відбулися в домі діда Наталки, Писифа Процинина. В цього приводу зазначася численна й гарна родина, що числить 8 доньок і 3 синів. По обіді п.і. Процини започаткувала збірку на "Світло", що принесла новажну суму \$16.25.

Малій Наталочці бажемо до дальшої співпраці в одногартного зросту, шасливого, ти й згоди, бо тільки тоді пажити й великої ласки в Бога рохія буде сильна так під огній людий, а щирими жертводавцям сторичної нагороди від Бога.

Іванини. Ввечері, в день св. Николая, парохині в Гринсі справляли своєму о. Парохіві Віпр. о. Ігумені М. Когутіві ЧСВВ, гучну мисловиданку. Коли на вечірні о. Ігумен увійшов до церковної залі, щоб після звичайно мати там викалад, при дверях привітав його господаря віпр. о. П. Паламар.

По привітті всі засіли за столи до спільної вечері. Під час цієї промовляли: Віпр. о. І. Лесюк, ЧСВВ., п. Т. Вишньовський, заступник голови парохії, п.і. М. Вишньовська від жіночого Товариства й п. Т. Галай від Ка-

тол. Товариства Укр. Молоді. Ця ніч ввечері були також присутні гості — сусіди з Ст. Кетеринг; від них промовляв п. Іоанно. Потім промовив ще Віпр. о. Н. Дрібенський і вінс Віпр. о. Ігуменові много-ліття, по чим п. В. Паламар в імені парохії вручив о. Парохіві цінний дарунок. На нічнь промовив Віпр. о. Ігумен. В своїй довшій промові по-кинувся за щирі вияви любови й нечливости та заохотив до дальшої співпраці в одногартного зросту, шасливого, ти й згоди, бо тільки тоді пажити й великої ласки в Бога рохія буде сильна так під огній людий, а щирими жертводавцям сторичної нагороди від Бога.

Збірка, що її з цієї нагоди уладили на свою пресу, принесла \$12.25 ц. — А. В.

Захід щиро радіє, що в Гринсі такий рух у парохії, що аж тут доходить мильні годин. Як так буде далі, то ми звідси готові пішки примандрувати на цей живий Схід, щоб разом молитися, трудитися й гарно веселитися.

Дорогому о. Ігуменові Ми бажемо широкі кроші долі, а всім жертводавцям на пресу — здоров'я й доброго бізнесу! — "Світло" всім поклянється: Христос радіється!

QUESTIONS AND ANSWERS

1. Can the human reason detect sufficient evidence that God exists?

The first indication is drawn from the universal reasoning or intuition of men. The universal judgement of mankind can no more be wrong on this vital point than the intuition of an infant that food must be conveyed to the mouth. The stamp of God's handiwork is so clearly impressed upon creation, and, above all, upon man, that all nations instinctively believe that there is God. They have to try to persuade themselves that there is no God. And no one yet, who has attained to such temporary persuasion, has been able to find a valid reason for it.

The sense of moral obligation confirms these reasons. In every man there is a sense of right and wrong. A man knows interiorly when he is doing wrong. Something rebukes his conduct. He knows, that he is going against an inward voice. It is his voice

of conscience, dictating to us a law we did not make, and which no man could have made, for this voice protests whether other men know our conduct or not. This voice is often quite against what we wish to do, warning us beforehand, condemning us after its violation. The law dictated by this voice of conscience supposes a lawgiver who has written his law in our hearts. And as God alone could do this, it is certain that He exists.

The other indication is *free* causality. Everything is the effect of some cause, distinct from the effect itself. The universe, limited in all its details, could not be its own cause. It could no more come together with all its regulating laws than a clock could assemble itself and keep perfect time without a clock maker.

Nature proclaims the existence of God. The visible world exists though One who called it into existence. It has life and movement, which proceed from Life. It has order from One, who regulates it. It shows unmistakably

the marks of design. An intelligent being must have designed it. This thing is — the almighty God.

How is it that we meet occasionally people who find it difficult to believe in God?

Bad example at home, impious books and companions, immoral life are the cause.

The depravity of the heart may reject the belief in God. The wish is father to the thought.

The few that refuse to believe in God, are a strange set who seem to shun the light of love and truth, preferring to grope in the darkness of sin. The idea of God is very inconvenient to people who follow the bent of their evil inclinations.

Live a pure and honest life,
and your belief in God will never
be shaken.

2. If God is loving, just and powerfull, why does He permit sin?

Because God is Love, He asks the freely given love of man, and not a compelled one. Be-

saye He is just. He will not deprive man of his free will which is in accordance with his rational nature. Nor is this against the omnipotence of God, for even His power does not extend to contradictory things. Men cannot be free to love and serve Him and at the same time to reject Him and rebel against Him. He cannot have it both ways. Even God, if He wants man to be free, cannot take from him the power to choose evil. If He enforces goodness, He takes away freedom. If He leaves men free, He permits evil. He enforces though He forbids it. It is man's dignity that he is a master of his own destiny instead of having to develop just like a tree which necessarily obeys natural law. Men, as matter of fact, misused their freedom and rebelled against God in against every sin, but He will not deprive man of the free will.

We shouldn't wonder why does God permit sin, but rather: why a man is committing sin...

OUR PETITION

Dear Reader!

How do you like these "Catholic Pictures"? If you are pleased with them, kindly give us your support - on sending us your offering for "The Pressfund of the Catholic Pictures". Your good will and understanding are our hope. - We ask, we hope, we wait.

Address: The Light, Mundare, Alberta, Canada.

[illegible]

World's smallest CATHEDRAL - LITTLE METROPOLITAN CATHEDRAL - ATHENS 38° N x 25° E, DOME 91' - SQUARE

CLOCK over 400 years old

EARLY CATHEDRAL - WOOD-SLAIN and FOUNDED by FAMOUS DANCE MASTER - PRESENTER OF CHRISTIANITY

Constant repainting of the Church's exterior so devoted to keeping the town in EXTENSIVE DISTRESS TO THE SACRED - ACCESSIBLE TO BE SOLD FOR THEIR SUCCESSORS.

ЖИТТЯ СВЯТИХ

Слідами Католицьких Героїв

ПРЕЧИСЛА ДІВА МАРІЯ

Жертвенна готовість Марії

Закликали діти великої мукі Ісуса. Він тринч заповів віразно апостолам: що "Син Чоловічий має бути виданий в людські руки й розп'ятий!" Слова Ісуса про Його недалеку терпіння й смерть іншакі вливали на Марію, ніж на апостолів. Апостоли поклали в стан якогось задубіння. Подібні ставили до людей, що чують, що якась страшна гроза завісила над ними, але не бачать, звідки нахалдуть небесна, як зачепили чиняться. За те Марія прийняла Ісусові заклики в душі сильної віри, гарячим серцем і з жертвенною готовістю. Ісусові слова принесли їй певність, що наближається година, коли меч болю переїде й її серце й душу. Ісусові предказання, що відносилася до Його мукі й смерті, нече віддалили апостолів від Його; Марію знову ж скріпили й приготували до ділення з Ісусом, у душі нескитної віри. Близькі години терпіння й кохання. Бо велена Божим духом. Вона все життя приготувалася до цієї хвилі. Над поглядним небом тихих і сповідно асних літ у Назареті висіла заклики тіл. Пророцтва праведного Симеона й спомини про Ісуса, які тривожили й неспокою щодо Ісуса в часі Його таємної відлучки й поцістання в святині, поглинали в серці Марії незатертий слід. Її враження були такі живі, що коли Ісус надійшов різко пізніше виступив на омиві як Месія. Марія хотіла зараз стати при Його боці, щоб разом із Ним ждати заповіданої, Симеоном боротьби й терпіння. Але Ісус сказав: "Ще не прийшла моя година!" Тим самим почав її, що повинна ще зачекати. Її слова були новим заповіданням й запевненням про неминучий прихід тієї години, коли те спільне терпіння мало звучати матір із сином.

Марія й заповідана Ісусова "година"

Що більше зростала нечепність фарисеїв до Ісуса й множилися різні виявки спротиву серед народу, то крішче й виразніше пізнавала Марія, що недалекий уже час рішальної бою. А останні заклики Ісуса в дорозі до Єрусалиму, де Марія перебувала в товаристві жінок і доводувалася про все, дали Марії безгладну певність, що "година" наближається! Близькість певного терпіння Ісуса збільшала в серці Марії любов до Нього. То був прояв шхалетної матерньої любови. Кожен нешта дитини стає джерелом нових хвиль любови, тій більшш, що більше боже терпіння дитини. Відповідає їй любовно зростає й її серці матері. Яка безмежна мусіла бути журба в серці Марії Матері Спасителя, що її любов до Нього була безмежна! Та поведовання Ісуса й Його слова приносили їй також і силу та потіху: з них пізнавала, що через терпіння й смерть Ісусове життя осягне

свій вершок і сповнить своє спасителство.

На спільній дорозі

В тім часі, коли в Галілеї зростає опір проти Ісуса, Він почав говорити щораз виразніше про свою муку, як про нещину таємницю й "припоруоче Йому-авдирати". З воли небесного Отця має умерти. Ісус бачив гаряче тілі хвилі, коли має сповнити волю Отця й пожертвувати своєю мукі, щоб спасти людей від смерті й принести їм життя. Марія, як справник Господня слуга, йшла з сильною вірою слідом за Ісусом тією болячою дорогою, хоч її цілія й кінця не вміла доглядати людським очима. За прикладом Сина не тільки жинувалася із думкою про те терпіння, що ждало Його, але разом із Ним певне бажала Його, бо ж через терпіння й муку мала виконати Його волю й принести Йому життя. Марія, як спільник до неї всіх людей і показав їй Спасителя словами: "Оце Божий агнець, що згладить гріхи світу!" Марія, як повна ласки, мала в тій справі більше знання й свідомості, ніж вони. Крім того прожила тридцять років спільно з Ісусом у Назареті. Як дуже переживалася була Марія від того пожиття усповненням і поглядання Ісуса, годі навіть згадати. Її спільноту поглядів із Ісусом і свідомості, яке то велике благоговіння приносило їй, відчувала й Син Чоловічий. Ісус, додаючи Марії відваги й мужності, коли вже надто виразно ставали в її уяві будучі терпіння Ісуса.

Надія Марії

Та Марія приймала з вірою й жертвенною готовістю не тільки ті пророцтва, що торкалися шхальної й понижуючої смерті Ісуса. Однаково сильно була закріплена й її надія; вірила нескитно, що сповниться й її Ісусові заклики, що відносилася до її будучої слави. Як до переможного поширення Його Царства по всім саїт. Третяго дня від Сина Чоловічого воскресне! Апостоли так були приголомшені зловісним предказанням про зневаги, мукі й смерть, що не додали пророцтва про перемогу над смертю — про воскресіння. А слова Ісуса в Вітанні не трепали також до їхніх сердець і уміл, хоч зваливали великі й веселі речі: "Деневбу буде проповідано це на всіх саїт, кожен саїт, кожен народ і племя, і ви будете свідками на Мою пам'ятку" (Мат. 26, 13). Ісусові заклики поширення свого Царства. Прочини очі дивилися в будучину, сягав понад біль і терпіння, понад зневаги й сорому смерть, а бачив чисте і прославу, що ними відкуплене людство оточуватиме його імя через всі віки. Апостоли не могли піднятися на такий високий рівень, обняти такі широкі осямки. Вони, що оспівали Його на нямий початку боротьби, вже поперелісним лямим почали ступово віддаватися від Нього. Тільки одна Марія зуміла зберегти до кінця непохитну віру в Ісусові слова про перемогу, воскресіння й прославу. Не зважаючи на страшні пресказання його мукі й смерті та сповідний упадок Ісуса духом. Він воскресне!

ПРАВОСЛАВ'Я Й КАТОЛИЦТВО

Додаток до 3 топу.

і в Мартині Поліка (з 1279 р.). У давніших однак рукописних копіях останнього літопису оповідання є зазначення тільки на березі київській й аж пізніше при перекладах, або по підсліду до самого тексту літопису, а згодом і в пізніших літописів. Отже, якщо б такіх важливих факт був би в історичній, то чей же хтось із тогочасних, або й пізніших людей, приятелів чи ворогів панства, за чотирі довгі стоїтати був би напевне не так зазначив його, коли подіти меншого значення, ніж значено в документах. А то по заповіданні І. Дилінгера (Patri fabeln des Mittelalters) в сьї хідня й авіантисліська література чотирьох віків від 850 — 1280 року не має навіть ніякого меншого натяку про панство. А ті знову, що пізніше подають те оповідання, зазначають, що звали його з непевних народних поговорок та й іще в багатьох точках (напр. щодо походження й часу володіння папи-жінки) не погоджуються.

2. — У тому часі, коли то та жінка Іванна мала бути папою, виступав проти папи найбільшй в орог Католицької Церкви — Фотій. Щоб оправдати свій виступ, він збирав усілякі й надірбішні звідки проти Католицької Церкви. І, сь певне, що коли б тоді на папським престолі засідала жінка, то Фотій був би певне використав і не розбурхав би всі саїт, що тогочасно в Католицькій Церкві є — жінка. А той ворог панства й Католицької Церкви не згадав про це ні слова! А була сь людина талановита, вчена, хитра, що мала дошкучувати заклики папи, а він не бачив, що він не бачив! Хіба ж Фотій замочав би таку папою, що йому була дуже на руку? А він не тільки, що нічого не каже про папису, а ще її посередньо виключає, коли то в сьому творі "Про походження Са. Духа" зазначає, що по папі Льві IV. його наступником на престолі став Бенедикт III. Те саме бачимо й в іншому ворог Католицької Церкви — Митрофані, що списку пап свого часу безпосередньо після папи Льва кладає Бенедикта.

3. — Всі тогочасні джерела

й письменники говорять, що був Пасхалій II (1099-1118).

безпосередньо після папи Льва IV., що вмер 17 липня 855 р., став папою Бенедикт III. Де ж отже місце для Іванни, що мала бути, папою, як розказують у баїлій про папису, 2 роки, 3 місяці й 6 днів?

4. — Між пам'ятниками тих часів зберігся гріш із написами папи Бенедикта III й імператора Лютара, що вмер 28 вересня, 855 року, диплома папи Бенедикта III для монастиря корбейського з датою 7 жовтня, 855 р., а також лист Гінкмара, архієпископа з Реймса, до папи Міхаїла I, імператора Бенедикта III.; в цьому листі сказано, що Гінкмар вислав посольство до папи Льва IV., та вони дорогою до віддалася про смерть папи Льва IV., а коли прибули вкінці до Рейму, то застали на папському престолі вже папу Бенедикта III.

Оже з цих джерел виходить зовсім ясно, що безпосереднім наступником папи Льва IV. був Бенедикт III., а тим самим і нема місця на пануванні папи Іванни. Також і не може місце для її пізншого 110 року, бо певним і неспірним фактом є, що тоді папою

був Пасхалій II (1099-1118). Отже все те оповідання про папису це — баяна, що її вдумав якийсь ворог папи у 9 столітті. В промові наїсїї опісля мій народом, а вкінці, в 13 столітті до літописів. Таке кажуть історичні дослід. У Католицькій Церкві ніколи головною не була жінчина, хоч то докопав аж до кінця 19-го століття, коли в них звернулися церкви, той оже знайти їх у Лондоні й Петербурзі. В протестантській й Англії справжньому "паписом", головною англійської церкви була папа Іванна, дочка Генріха VIII. В жидівській церкві жидівськими православної церкви: Анна Івановна, Єлисавета Петровна, Катерина І й Катерина II. —

Кожного широкого прихильника релігійного оповідання з того, що він не тільки читав кожне число свого часпису, але старався також поширити його між своїми знайомими. Просимо предняти до уваги перепалатників і "Світла". Що правдою наз поширенням чисел "Світла", той правдою наз спасення українського народу.

НА ФАЛЬШИВІЙ ДОРОЗІ

СЕКТИ І СЕКТАНТИ

Протестанти на признають у справах своєї віри одної непомилкової владди. Тому між ними буває багато — сект (відірваних частин).

Секти це ті фальшиві релігійні товариства, що не мають нічого знами проту, (своє кредо, навідають протестантизму церкву, але творять собі свої власні релігійні громади. Членами таких протестантських груп називаємо — сектантами. Сектанти є тільки між протестантами. Між католиками нема сект, а тільки одна віра і одна Церква для всіх.

Хоч усі сектанти є протестантами, то від властивих протестантів — лютеран, різняться вони тим, що — наступери на сектанти приймають із Католицького Церковного науку про внутрішнє очищення, освітлення через дорі діла, а не тільки зовнішнє оправдання через саму віру. Через те кавадуть вони велику вагу на життя в святості. Тому сектанти ведуть краще релігійно-моральне, життя ніж властиві протестанти.

Між собою сектанти дуже різняться в науці, суперечать собі, одні одних називають ложновірними і нероз залято побороють себе обопільно.

Відаємою сектанти є те, що вони добувають висновок односторонньо якесь одне місце св. Писма і на цьому вискалі спирати всю свою науку.

Сект є між протестантами цілі сотні. Членами сект стають головню найпоширеніші протестанти. Між ученими, освіченими людьми, сектанти не мають членів. Багато ж небажливих і навіть бік конової секти. Деякі секти просто погражують наукою. З побожних, свідомих католиків ніхто не став сектантом. Коли хто з католиків переходить у секту, то хіба такий, що не знає добре своєї віри або не живе по-католицьки.

Починую повставати між протестантами так багатьох різних сект є те, що вони не сякуються одного непомилково устанавленого Христом, церковного проводу, що є єдиним джерелом віри вживають тільки Біблію, а Біблію пояснюють собі так, як хто хоче. Католики шасали, що в справах віри і життя йдуть за проведом одного непомилкового церковного уряду: вони знають, у що вірити, як жити і не мають сект.

АДВЕНТИСТИ

Адвентисти — не сектанти, що вірять, що другий прихід Христа — із латинської — уже нещодавно і що саме вони, адвентисти, є покликані до цього приготувати людство на той прихід.

Така віра в близький прихід Ісуса Христа не нова. Вже в перших віках християнства були люди, що вірили, що Спа-

сінське ось-ось появиться вдруге на землі. Тіх людей називали тоді згрешки — хлістани, (тисчянами). Вони навчали, що Христос прийде сфодо знову на землю, воскресить сміх святих (перше воскресіння) і з ними та живими побожними людьми осуде земне царство поже радіощ. Після тисячі літ (хлістани) буде дозволено дияволу і його сторонникам іше раз зробити наступ на Христове царство, та той наступ анінчиться їхньою смертю і цілковитою прогрою. Опісля наступить загальне (друге) воскресіння і загальний Суд. Оди віра в прихід Христа мала сіз всім, але в середині, а в часу народження протестантизму вона стала улюбленою ірєю деяких протестантських сект, як нпр. анабаптисти, иринанти, мормони і дослідники Біблії.

На цім віруванні виросла секта адвентистів. Колісько адвентизму є Америка. Основником секти був невенний американський фермер — баптист Вайліс Міллер. При читанні Біблії, а особливо пророка Даниїла, де говориться про "очищення святих" (по 2300 раинах і всероа), цебо по 1150 днях, (а що відносилось мабуть до закінчення глоблення живід черв сирійського царя Антіоха Епіфанеса), фермер Міллер, всупереч поясненням науковців біблійств, подав своє "пояснення", а саме, що Христос прийде другий раз у жовтні 1843 року. Зайнявшись такі люди, що повірили в це. Коли це не сплинуло, Міллер обізвався, що заперечує свою науку. Коли надійшли ті заповідні дні, адвентисти в білих одяжах і з піднесеним до неба очима дожидали приходу Христа; багато з них роздало навіть уєср' своїм мавток "невірним". Коли ж Спаситель не явився, настало між адвентистами велике розчарування. Міллер признаєсь принадно до помилок, але своєї віри в недалекий прихід Христа таки не покинув. Йому прийшло на поінч, що заперечує, що Христос не прийшов певне 21 жовтня 1844 року. Та і оді Христос не прийшов. Із того часу адвентисти вже не подають докладного речення приходу Спасителя, тільки запевняють, що кінець світу недалекій. Це обіцяють вони вже 100 літ!

Адвентисти діляться на кілька груп. Щодо їхньої науки, то вони вірять тільки в Біблію, відкидають апостола, Службу Богу, почитання Пречистої Діви, членство в церкві, прилюдіте, пекло і безсмертність діл безбожних, складають десятину своїх доходів і не їдять свинського м'яса.

Всіх адвентистів лудить сіпля ненависть до Католицької Церкви. Баламутню науку Міллера продовжала далі жінка Еліні Гайт, що настановила дуже на святкування суботи. Це — адвентистський суботизм.

Адвентисти мають великі фонди, видавництва, ведуть сильну пропаганду; кожен з них має бути місіонером.

Яка велика шкода, що тільки сіні і засоби зуживають на проповіджування науки протинної християнській вірі!

ЗДАЛЕКА І ЗБЛИЗЬКА

ЗІЗД Б. У. К. в Едмонтоні

На засіданні Провісницького Заряду БУК-а в Мондері для 16-го січня 1944 Р.Б. узасноду відомий Зізд Братів Українців в Едмонтоні в диях 11 — 12 сіз березня.

Українці католики Провісник Албертні К. в Вашій парохії бажали збори відкрити Братства Українців Католиків? Чи ви маєте вибори новий заряд БУК-а? Чи Ваші діти мають віду Українського Католицького Юнацтва? НЕЗАБАРОМ ВІДІДЕ ДО ВАС В ОРГАНІЗАЦІЙНУ ПОДІЛКУ ПО АЛБЕРТИ ПРЕП. О. С. ШЕВЧУК, ЧСВВ, ПРОВІСНИК Б. У. К. У НАШІЙ ПРОМІСЛІ. Приготуйтеся добре на їх візач, щоб Ваша сімля праця увічлялась в велич успіхон. БУК-а правдою для дора Католицької Церкви, кавад свій діркам в української нації, то годиться, щоб бачили і діти спалили люду до сімлі праці в рядях Братства Українців Католиків. Недалекій Зізд в Едмонтоні покаже асно, котра наші парохія в Алберті належить до сіл домків українців. Нехай такі бажуть усі наші парохіяни!

ПЛЯН ПОЗДКИ О. ПРОВІСНИКА

Сечем.

30 — Борща, по богослужінню

31 — Вегрема, учери.

Лютень

- 2 — Новий Книг, по богослужінню
- 3 — Пейн Лейк, учери
- 3 — Імеліор, Р.Б.Б. сполудия
- 3 — Імеліор-4. Хрест, учери
- 6 — Комерні, по богослужінню
- 7 — Голден Місто, учери
- 7 — Голден ферм, сполудия
- 9 — Раваллік, сполудия
- 11 — Восток, св. Нік, учери
- 11 — Восток Івасюк, по богосл.
- 13 — Чечем
- 14 — Сваро сполудия
- 15 — Делф, по богослужінню
- 15 — Лішор, учери
- 16 — Пекло, сполудия
- 16 — Ленонт, учери
- 17 — Імеліор — фарм сполудия
- 17 — Пейлор, учери
- 18 — Крайк, сполудия.

ШАНОВНІ ЗАРЯДИ І ЧЛЕНИ ПАРОХІЙ ПАМ'ЯТАЙТЕ ДЕНЬ І ГОДИНУ ВІДПІТІ!

Пополуєний сьогодні починає свій 5-й годинний вечір в 8-й годіні. Після візачі будуть дискусії над справами, що мають зайняток кожного українця католика. Приходьтє рог маляно — старші й молоді. Нехай же буде як одного члена в Вашій парохії, що не буде бн учасни в одній з організаціїх зборів! Христос рмилаеть!

За Провісницький заряд БУК-а в Алберті

Іван Козик, голова

Микола Лисковський, писар.

ДОПИСИ

ARRAN, CASK. Христос раж дається! Улюблений Отче Ред-акторе найдорожчого часопису "Світло"! Дякую Вам за дарунок — за календар. Я послав Вам 1 доллара на часис. 1 доллара на той додаток — Католицькі Картини — одного доллара на Вас, як ко-лоду. Ви маєте доброго брата, то прошу закладувати "Бог натуру", але так міцно, щоб і почув як тут на Арран! І прийміть кілька моїх слів до часопису, як мждьовно.

Бажано подати децю про на-шу колоно, бо з інших є, а з нашої нема... Пічну від свя-денників. То буде буде до 26 роков, як ми маємо гарну цер-кув під іменем св. Івана Хри-стителя. Перші фундаменти до неї поклав О. Нестор Дорого-мирський і до цієї проби об-служують добрі сваянники. І ці, що є тепер, нашо. О. Н. С. рий, то не знаю, як його ці-нити... Він має Божий дар до людей... За старанням О. Сі-а до нас приїжджує дову на церкві ні на Народнім Дому. Ще маємо кількасот готівки. Багато робилось підприємств. Остень С. організував Запо-могове Братство св. о. Ніко-лая, придрав багато членів

для організації К. У. К., проз-ноував відділи Б.У.К. і то всі-лякі — старі й молоді, чолові-чі й жіночі і слезами в кожне місце сіз своїм словом О. С. рий любить свій народ. Де ми ї-буваємося збори, то без гар-мій. Люди ширю їх поважа-ють. Честь належить також нашим крарам, п. Скор-сичу, брату Філоповичам, брату Швайковським, О. Пе-техатю, А. Загарішчюк, Ф. Лемичуку, А. К. Нагібілі. Во-ни помагають дуже багато о. Сімоу. Це рівні католики. —

Бажко Отчеви Редактори мо-ного благах тіл. Католик із Арран.

Сспівоспівані побажання я дарунок прошу прийняти се-духу, подяку. А закладува-ти тепер годі, бо вже люди забрали груди... Ваші добрі слова про тих наших Отців, що працювали в Аррані, ду-маю, що не всі знають, що це за такі наші парохіяни, що з ними Отці можуть робити добру роботу, бо виють Отці пошляувати й послухати-ся. Наші Отці не мають іншої справи, як тільки Богу славу, а за те не люблять народу. А за те нероз стрічаються з на-шими від нерелігійні людей, а ще болочіші від тих, що по-винні б найбільше помага-ти Отцям і обороняти їх. Та вид-но, що в Аррані інваші люди. І таким кажемо: Нехай Вас у-

Що чувати в світі?

Багато канадських громадян засмутовано виступом, що генерал Мек Натен уступив із ставом в команданта військ канадської армії за морем. Цей вояка дав у чорну годину своїх батьківщини все, що мав. Він більше за всіх порпоравався над тим, щоб перемогти канадська армія ступала повною організацією. За те він одержав слушне призначення від клієнтів, а навіть, поновлює, й від "вісї".

Та ген. Мек Натен виявив у своєму "Прощальному Слові до Вісї", що він ще щось бачив, ніж військовий уряд. Проявляючи коментарі людських заходів, щоб перемогти ворогів, він висказав погляд, що перемоги не можна здобути зброєю. Як ширший християнин він вірить, що тільки може подолати Бога. Тому своє прощання за вояками він закінчив молитвою: "Як молюсь, щоб прийшов скорий і триумфальний кінець теперішнього змагання та щоб він знову могол вернутися до Канади. Нехай Бог провідає, який поблагословить нас — кожного й усіх".

Ми надіємось, що ті люди, що продовжать його роботу, подобно як він, покладають свою надію на Бога. Прем'єр Норріда здоровий. Відбув нараду з провідником французів, генералом де Гол, у справі спільної співпраці в боротьбі за перемогу над німцями.

Новим головним суддею Канади назначений 64-літній Боб де Ренфре. При головним суді він служить уже поверх 20 літ і є знатком справ, канадського судівництва.

Мецене Іван Басароб, перший український адвокат в Алберті, одержав при новорічних номінаціях почесний титул — королівського радника.

В Вінніпегу змер Др. Д. Дей Фокс. Недово сватував 60-літній своєю часописної праці. Був він відомий у всій Канаді журналіст, редактор і президент часопису "Фрі Прес".

Умер на удар серця в 77 році життя.

Після наради в Тегерані генерал Азензатвер із дна до Святої Вісї. Там відвідував святу місця в товаристві о. Кінсела, президента "Колегії св. Землі". В Вудфеллі Азензатвер молився в "Вертні Народно-Християн". Там, як згадував, як колись малим він ходив на науку релігії й одержав медалью за добре знання Біблії.

Після наступу армії генерала Кієра на німецькі позиції в італійській місцевості Валло Калачіо, американський бомб розбивши одну старинну церкву з 10 віку. На тієї вежі мали німі свого військового зорин. Коли американські воїни почали зводити дірку шкоду, зробили збірку

СЛОВО ДО НАШИХ ЧИТАЧІВ

Редакція "Світла" шістьма що наші читачі могли зробити, з тих мовим роком, всім своїм Читачам таути ми не НЕСПОДІВАНКУ — гарними й цікавими "КАТОЛИЦЬКИМИ КАРТИНАМИ". До нас доходить вісті, що наші Дорогі Читачі прийняли ці "Католицькі Картини" з великим задоволенням. І ми бажемо видавати ці "Католицькі Картини" й надалі. Та ми не маємо на це ніяких інших фондів, крім ДОБРОВІЛЬНИХ ЧЕРТВ наших Читачів. Ми не підписалия перелігати за "Католицькі Картини" ні з одного сотника, ком ми мусимо докласти до "Католицьких Картин" тільки сот доларів. Тому ПРОСИМО кожного Читача "Світла", щоб привіслав на "Фонд Католицьких Картин" свій ДОБРОВІЛЬНИЙ ДОДАТОК Жерту на "Католицькі Картини". Щоб був додатов за додатов.

І ми надіємось, що як наші Дорогі Читачі з-оконого приймуть "Католицькі Картини", так також із оконого пришлатуть нам добровільну жерту на "Католицькі Картини".

ПРОСИМО повідомити нас завжди про зміну адреси. Також про всі помилки приписки "Світла" й інших заочових просять чимськоріше повідомити редакцію.

Я склав \$25,000 від вішкодування. Ті гроші передав особисто ген. Клерк із ген. Грі тером, шефом свого штабу, католиком, тамошньому пароху на відбудову вежі.

Горе грозить малим націям: Італія, Персія, вони за явили, що не погодяться ні на яку федерацію малих націй, а тепер знову совітська амбасда в Вашингтоні видала відверту заяву, що "коли 1939 року Німеччина й Росія поділилися Польщею, то червона армія вивозила Західно Білорусі із Західною Україною з-мід тиранії польських узурпаторів".

Визволення — було б тодішнє Союзи на тих суцільських землях, що їх здобували, проголосили б волю для мешканців тих країв: організувати незалежні національні держави й вибрати своїх уряди. Та як Совіти все загартувати під свої бляжущою опіку, то це було б найгірше поновлення, що на нього ніякий народ ніколи не погодиться, а всієї "говіської" бляжущості й ухвали в тієї справі будувати насильям і глумом. Вони будуть певне проти воли загартувати, як це було під час цієї війни в Галичині.

Вендел Вілкі, кандидат на американського президента і в останніх виборах, написав у юмористичній тайпсі "Вільні". В ній зазначено, що коли Сталін поставити меншим державам надмірні територіальні примого, то це викличе між ними американцями, що висмигували з тих країв, велике обурення на Совіти. За те юмористично назвав Вілкі "дволичником" в американській політиці й закликає його, що він хоче розбудити між американцями недовіру до Совітів для особистої критики й каламутити воду совітсько-американській взаємості. А комуністи "гарні хлопці": вони їдять води не каламутять...

Американський суд признав вининим 28 осіб, що змовляли, щоб довести до установи в злочинних держав нацистської влади.

Більшовики йдуть вперед, а Румуні в страху. Колішній румунський прем'єр Маню, колишній нацист, готовий перебрати владу в Румунії, як тільки аліянти впавають незалеж

ХТО має це несподівано примірники нашого "Календаря Української Роднин" на цей 1944 рік, нехай буде добрий докласти їх до редакції "Світла".

Місто Румунії. Маню готовий віддати в руки Бессарабію, Мадридський Смергород.

Муссоліні стратив свого зятя-неданього фашистського міністра закордонних справ — Чіно. Засудили його на смерть й застрелили італійський фашистський ІІ січня в місті Бероні. З ним впади мід фашистських куль також чотирні й інші колишні співробітники Муссоліні: 77-літній маршал де боно, провідник фашистського походу на Етіопію, Марінесі Паресі й ІІ соттарді. Всі вони були членами великої фашистської ради й голосували в липні, щоб відібрати Муссоліні диктатуру в Італії. Засудили й ІІ страдали за зрадчу супроти Муссоліні й фашизму. ІІ солітська новована на християнських засадах справедливості й любові, там нема таких страшних подій. Світові треба в політиці докоме Христового духа.

Президент Лінан, Атанасій Сметона, змер у Канаді через пожеж у домі свого сина, був прихильний українцям і давав приміщення нашим політичним збігкам. Його смерть це велика втрата для українського народу, zagrożеного нестатком більшовиків в Р. Я. П. Задеться, що Болгарія хоче шти наступом на Туреччину. Тим часом американські бомбовики налетіли на болгарську столицю Софію й збомбардували її. За два місяці бо-ути тих налетів, пиль.

В Аргентині, дити 28-го листопада засудили в Буенос-Айрес Комітет Аргентинських Українців. Цілі й завдання цього комітету подібні до тих що увійшли в основу Українських Комітетів Канади й Зауєнших Держав. Засудили засудили комітет різко зазначив, що відношення українського народу до о-бох змагаючихся на його теренах імперіалізму, совітсько-московського й німецького, бу-ло й залишатиметься однаково негатиивим "вирокдний".

В аргентинській місті Сан-Хуан був великий землетрус.

У місті нема ні одного дому,

Богослужіння в Алберті

22. Надіє.
Тобіда.
Лемук (церковні збори)
Джук
Чиннес
Гомеяра — св. Іа. Хр.
Елленора
Беліс
23. Надіє.
Танатіас
Делалена
Вегеріа
Восток
Норі Кніс
Скоро
Смолі Лейк — св. Онуфрія
Айрон Рівер

Баіліан Fathers,
9648-108 Ave., Edmonton, Alta.
Phone 23181
Baіліан Fathers,
Mundare, Alta. Canada.
Phone 27
Baіліан Fathers
Box 8, Radway, Alta.
Phone 4
Baіліан Fathers
Derwent, Alta.

Баіліан Fathers,
Mundare, Alta. Canada.
Phone 27
Baіліан Fathers
Box 8, Radway, Alta.
Phone 4
Baіліан Fathers
Derwent, Alta.

Баіліан Fathers,
Mundare, Alta. Canada.
Phone 27
Baіліан Fathers
Box 8, Radway, Alta.
Phone 4
Baіліан Fathers
Derwent, Alta.

Церковний УСТАВ

ПОДАЄМО ОЧИМ ДО ВІДОМА. Всім Впр. Отцям, а також церковним дякам і співакам, що в Монтері можна набути ЦЕРКОВНИЙ УСТАВ НА 1944 РІК. Устав дуже докладний. Є устав СТАРОГО СТИЛЮ а також окремо НОВОГО СТИЛЮ.

Ціна одного примірника — з поштовою пересилкою — 10 центів.

ХТО бажав мати такий устав, нехай напише листа із адресою:

Baіліан Fathers' Press,
Mundare, Alberta,

де можна б мешкати. Побожують, що буде комо 1400 трупів.

Появки хотіли порозумітися із Москвою, а Москва відповіла, що не буде вести переговорів із польським урядом, бо не признає його. Така відповідь здивувала Британію й Америку, хоча цією поштою попкили порозумітися із більшовиками. В Лондоні думають, що такою відповідою Бо-ути виявили їх по лиці.

Рояв музики в українській культурі... Таку книжку написав по-американськи професор музики Атан Рудинський, що вступав із концертами з Марією Сокія. Це цікавий перегляд ролі музики в культурі українського народу.

Американські війська діяшли по-американськи професор музики Атан Рудинський, що вступав із концертами з Марією Сокія. Це цікавий перегляд ролі музики в культурі українського народу.

Американські війська діяшли по-американськи професор музики Атан Рудинський, що вступав із концертами з Марією Сокія. Це цікавий перегляд ролі музики в культурі українського народу.

"СВІТЛО" Український Релігійний Часопис. Вдають ОО. Васильків в Канаді. Редактор о. Анатій Треть, ЧСВВ. Виходить двічі на тиждень. Перелатта \$1.00. Подорожне число \$1. Адреса: THE LIGHT, Box C. Mundare, Alberta, Canada.